

Autokomentarz

Mural Formowanie indywiduum zrealizowałem w Collegium Medicum w Rzeszowie. Stanowi on artystyczną refleksję nad miejscem jednostki w strukturze społecznej. Praca wskazuje na istnienie przestrzeni, w której każdy może pozostać sobą, mimo pozornej jednorodności i narzuconych ról społecznych. Projekt powstał z myślą o odbiorcach zanurzonych w rytmie uczelni – studentach oraz pracownikach – jako forma wizualnego wyciszenia, zatrzymania, a także zachęta do osobistej refleksji. Inspiracją do stworzenia muralu była moja współpraca z Teatrem Uniwersyteckim, podczas której dostrzegłem, jak istotną rolę w budowaniu napięcia odgrywa gra światła. W mojej pracy cień staje się autonomiczną formą, plastycznie i emocjonalnie znaczącą. Pojawiają się w nim fragmenty przypominające twarze czy gesty, tworząc wielowarstwową kompozycję. Na pierwszym planie umieściłem pięć postaci: cztery kobiece sylwetki oraz autoportret męski, które są wpisane w uproszczone kontury i szeroką gamę barwną. Kolory – róże, brązy, błękity, burgundy i mięty kontrastują z ciepłymi tonami miodu i zachodzącego słońca, tworząc efekt wizualnej harmonii przy zachowaniu indywidualności każdej figury. Kompozycję zrealizowałem na ścianie o wymiarach: 3,6 metrów wysokości oraz 5,2 metrów szerokości (łącznie powierzchnia – 18,72 m²) w technice farby lateksowej, dostosowanej do architektury ściany i warunków ekspozycyjnych. Proces twórczy był złożony: najwięcej czasu pochłonęła faza projektowa i poszukiwanie odpowiedniej formy dla zamierzonego przesłania. Elementem kluczowym było dopasowanie rytmu kompozycji do architektury korytarza oraz stworzenie narracji bez użycia dosłowności. Nie planowałem jednego, określonego punktu widzenia – odbiorca ma pełną swobodę odbioru, może oglądać pracę z różnych stron i zbliżyć się do poszczególnych postaci. W trakcie malowania muralu zauważyłem rosnące zainteresowanie. Studenci i pracownicy uczelni niejednokrotnie zatrzymywali się, aby porozmawiać, dopytać się o temat muralu lub podzielić się ze mną swoimi wrażeniami. Odbiór pracy był pozytywny, co stanowi dla mnie istotne potwierdzenie sensu podjętego wysiłku (szczególnie na początku drogi artystycznej w obszarze malarstwa ściennego). Upewniłem się w tym, że nawet uproszczona forma może inicjować dialog: między obrazem a widzem, między nauką a sztuką, między formą a indywiduum.